

ΕΒΔΟΜΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΛΟΥΚΑ

Ἡ ἀνάστασις τῆς κόρης τοῦ ἀρχισυναγώγου Ἰαείρου

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. λθ'

(Η', 41-56)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ·

Κεῖνο τὸν καιρό·

Πλησίασε τὸν Ἰησοῦ ἓνας ἄνθρωπος, ποὺ ὀνομαζόταν Ἰάειρος καὶ ἦταν προϊστάμενος τῆς Συναγωγῆς.

Ἄφου ἔπεσε στὰ πόδια τοῦ Ἰησοῦ, τὸν παρακαλοῦσε νὰ ἔρθει στὸ σπίτι του, γιὰτὶ ξεψυχοῦσε ἡ δωδεκάχρονη μοναχοκόρη του.

Καθὼς βάδιζε γιὰ τὸ σπίτι, οἱ ἄνθρωποι τὸν περικύκλωναν ἀσφυκτικά.

Ἀνάμεσά τους ἦταν καὶ μιὰ γυναίκα, ποὺ εἶχε ἀσταμάτητη αἱμορραγία δώδεκα χρόνια.

Ἄν καὶ ξόδεψε ὅλη τὴν περιουσία της στοὺς γιατροὺς, ὥστόσο ὅμως κανένας τους δὲν τὴν θεράπευσε.

Αὐτὴ πλησίασε ἀθόρυβα πίσω του, ἄγγιξε λίγο στὴν ἄκρη τὸ ροῦχο του καὶ ἀμέσως θεραπεύτηκε, ἡ αἱμορραγία της σταμάτησε τελείως.

«**Π**οιός μὲ ἀκούμπησε»; φώναξε ἀμέσως ὁ Ἰησοῦς.

Ἐνῶ ὅλοι ἀρνοῦνταν, πῶς τὸν ἀκούμπησαν, μίλησε ὁ Πέτρος καὶ οἱ μαθητές του·

«**Δ**ιδάσκαλε, ὁ κόσμος σὲ περιέσφιξε τόσο πολύ, πὺ κοντεύει νὰ σὲ λειώσει καὶ ἐσὺ ρωτᾷς, "ποιός μὲ ἀκούμπησε"»;

Ὁ Ἰησοῦς ὅμως ἐπέμενε· «**Κ**άποιος μὲ ἄγγιξε θεληματικά, γιατί ἐγὼ ἀντιλήφθηκα νὰ βγαίνει θεραπευτικὴ δύναμη ἀπὸ μέσα μου».

Βλέποντας ἡ γυναίκα, ὅτι δὲν κατάφερε νὰ κρυφθεῖ ἀπὸ τὸ Χριστό, πλησίασε κοντὰ του τρέμοντας.

Ἐπεσε ἀμέσως στὰ πόδια του καὶ φανέρωσε μπροστὰ σὲ ὅλο τὸν κόσμο, γιὰ ποιὸ λόγο τὸν ἄγγιξε, ὁμολογώντας δημόσια, ὅτι τὴν ἴδια στιγμή θεραπεύτηκε.

Ὁ Ἰησοῦς τῆς εἶπε· «**Μ**ὴν φοβᾶσαι κόρη μου, ἡ πίστη σου σὲ ἔσωσε. **Π**ήγαινε τώρα θεραπευμένη στὸ σπίτι σου».

Ἐνῶ ἀκόμα μιλοῦσε, καταφθάνει κάποιος ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ ἀρχισυναγώγου καὶ τοῦ λέει· «**Ἡ** κόρη σου ἔχει πεθάνει, γι' αὐτὸ μὴν ταλαιπωρεῖς ἄλλο τὸ διδάσκαλο».

Ἀκούγοντας τὰ λόγια του ὁ Ἰησοῦς, εἶπε στὸν πατέρα· «**Μ**ὴν φοβᾶσαι. **Ἐ**σὺ μόνο πίστευε καὶ ἡ κόρη σου θὰ σωθεῖ».

Ὁταν ἔφθασε στὸ σπίτι, δὲν ἄφησε κανέναν ἄλλο νὰ μπεῖ στὸ δωμάτιο.

Ἐπέτρεψε μόνο στὸν Πέτρο, στὸν Ἰάκωβο καὶ στὸν Ἰωάννη ἀπὸ τοὺς μαθητὲς του καὶ στὸν πατέρα μὲ τὴ μητέρα τοῦ κοριτσιοῦ.

Ἐκεῖ ὅλοι ἔκλαιγαν ἀπαρηγόρητα καὶ θρηνηλογοῦσαν γιὰ τὸ κορίτσι.

Ἀὐτὸς τότε τοὺς λέει· «**Μ**ὴν κλαῖτε πιά! **Τ**ὸ παιδί δὲν πέθανε, ἀπλῶς κοιμᾶται».

Ὁ κόσμος φυσικὰ τὸν περιγελοῦσε, ἀφοῦ ὅλοι ἤξεραν ὅτι εἶχε πεθάνει.

Ὁ Ἰησοῦς ἀφοῦ τοὺς ἔβγαλε ὅλους ἔξω, ἔπιασε τὸ χέρι τοῦ κοριτσιοῦ καὶ εἶπε μὲ δυνατὴ φωνή·
«**Κ**όρη μου, σήκω ἐπάνω».

Τὴν ἴδια στιγμή ἡ ψυχὴ τῆς ξαναγύρισε στὸ σῶμα καὶ ἀμέσως ἀναστήθηκε.

Ὁ Ἰησοῦς τότε διέταξε νὰ τῆς δώσουν νὰ φάει.

Οἱ γονεῖς τῆς ἔμειναν κατάπληκτοι ἀπὸ τὴν ἀνάσταση τῆς κόρης τους.

Ἐκεῖνος ὅμως τοὺς παρήγγειλε,
νὰ μὴν διαδώσουν σὲ κανέναν τὸ γεγονός.